

Kochane Siostry,

Drodzy Bracia i Ojcowie Redemptoryści! Rodzino i Przyjaciele!

Mija kolejny rok liturgiczny, a wkrótce też kalendarzowy 2017. Na każdy dzień, dar Bożej miłości, chcemy spojrzeć z wdzięcznością i dzielić z Wami to, czym same zostałyśmy obdarowane.

Dziękujemy Wam za to, że czytając ten list włączycie się w nasze dziękczynienie za miniony rok, w którym Jezus objawiał nam swoje oblicze, czy to cierpiące w bolesnych wydarzeniach Kościoła, świata, konkretnych osób, czy też rozradowane, w wielkich i cichych działaniach tych, którzy Go kochają i nie wahają się poświęcić siebie dla dobra sióstr i braci. Wszystko obejmujemy modlitwą.

Dzielenie się życiem naszej Wspólnoty rozpoczniemy od **bl. Matki Celeste**, gdyż świętowanie **pierwszej rocznicy Beatyfikacji, a potem liturgicznego święta**, było ważnym wydarzeniem dla nas, dla redemptorystów i dla świeckich, którzy są jej przyjaciółmi. Jej ikona, napisana przez naszą ukraińską s. Marię, znalazła swe stałe miejsce w kaplicy.

Pierwszą rocznicę, 18 czerwca, uczciliśmy przez triduum modlitwy: w pierwszym dniu śpiewając Akatyst do bl. M. Celeste (<http://przedsmaknieba.pl/?p=1217>), w drugim przez Drogę Krzyżową z tekstami naszej Błogosławionej, w trzecim śpiewaliśmy Litanię do bl. M. Celeste, którą ułożyła jedna z naszych sióstr. Akatyst wykonali razem z nami Bracia klerycy z o. Tomaszem Jaroszem CSsR, dzięki czemu wybrzmiał on w całym pięknie.

18 czerwca o. Mirosław Grakowicz CSsR, podczas uroczystej Eucharystii ukazał naszą bl. Matkę przywołując słowa kard. Angelo Amato: „święci są arcydziełami Boga”.

Dzień 11. września poprzedziła ciekawa forma triduum: konferencje redemptorystów: o. Mariusz Chyrowski – KONTEMPLACJA. Gorąco zapragnąłem dać światu Mojego Ducha, od kontemplacji do ewangelizacji. O. Witold Hetnar – MIŁOŚĆ. Być jasnym i promieniującym świadkiem miłości – spojrzeniem nawróconym objąć świat. O. Marek Urban – WSPÓLNOTA. Aby stanowili jedno, aby świat uwierzył - wspólnota szkołą jedności i świadectwa. Każdy temat uwieńczony był dzieleniem się sióstr w grupach. W dniu święta pięknym słowem o wdzięczności bl. M. Celeste zawsze i za wszystko, nawet pośród przeciwności, obdarzył nas Kapelan, o. Andrzej Kowalski. Na 321 urodziny bl. Marii Celeste dnia 31.10. przybył o. Sylwester Cabała, który w ciekawej konferencji podzielił się poszukiwaniami na ile św. Klemens i Sługa Boży B. Łubieński starali się o sprowadzenie redemptorystek do Polski.

Bl. Marię Celeste coraz głębiej poznają członkowie **grupy krostarozjańskiej**, która spotyka się raz w miesiącu. S. Anna angażuje także niektórych redemptorystów. Oblatki z entuzjazmem niosą ducha bl. M. Celeste w środowiska ich życia i pracy. W tym roku dołączyła piąta osoba, Małgorzata, będąca żoną i matką. Na 1. rocznicę beatyfikacji wydały one drugi numer *Przedsmaku Nieba* (<http://przedsmaknieba.pl/>). Spotykają się w celu formacyjnym co trzy miesiące i spędzają dwa dni w naszym klasztorze, zgłębiając treści przygotowane przez s. Ewę lub s. Kazimierę.

Z wdzięcznością przyjęliśmy specjalny numer SH o Marii Celeste. Cenne artykuły znawców naszej Matki Crostarosy zostały przetłumaczone na język polski i wydane w dwu kolejnych *Zeszytach krostarozjańskich 10 i 11*. Staramy się na wszelkie sposoby udostępniać Marię Celeste tym, którzy się nią interesują i same z radością odkrywamy jej głębię oraz dar jakim jest dla Kościoła dziś. W miesiącu Różańca siostry przygotowały ciekawe czytanki o świętych, którzy pojawili się w pismach i życiu Matki. Każdego 11 dnia miesiące w porannej medytacji pochylamy się nad jej pismami. Codziennie modlimy się o łaski za jej wstawiennictwem dla tych, którzy o to proszą, ufając w szybką kanonizację.

Jak co roku, nasi Bracia nowicjusze, poprosili nas o możliwość przeżycia dnia z nami, aby poznać głębiej ducha naszej wspólnoty, a s. Kazimierę o przedstawienie bł. Marii Celeste i tego, co w jej misji najważniejsze. Także Bracia składający śluby wieczyste kolejny już raz z zainteresowaniem zgłębiali jej duchowość na specjalnym spotkaniu.

Wstąpienia i śluby. W minionym roku znowu Jezus rozradował nas nowymi siostrami. Magdalena Żerdzińska i Patrycja Długoborska 18 marca rozpoczęły formację jako postulantki, a Izabela Stokłosa i Alla Kapush złożyły pierwszą profesję (4 lutego i 20 maja).

Natomiast w sierpniu dla s. **Marii Duchenko**, Ukrainki, nadszedł czas **pożegnania z nami, aby dołączyć do trzech siostr, które od ubiegłego roku tworzą nową wspólnotę we Lwowie** (Ukraina). S. Urszula, nasza przełożona, odwiozła s. Marię i spędziła tam kilka dni, ciesząc się pierwszymi ich krokami, pełnymi nadziei i entuzjazmu.

Kontakty pomiędzy naszymi pięcioma wspólnotami w słowiańskiej i kazachskiej części świata są bardzo żywe. Przede wszystkim po siostrzanemu dzielimy się naszym codziennym życiem, radościami i troskami. W razie potrzeby i na miarę możliwości pomagamy sobie, a znajomość słowiańskich języków umożliwia nam to. Jedną z form pomocy jest np. podjęcie obowiązków w kuchni podczas rekolekcji danej wspólnoty. Jesteśmy bardzo wdzięczne siostronom z Keżmarku za to, że przysłały w tym celu s. Hankę i s. Majkę, a my z radością odwzajemniłyśmy się posyłając s. Marię na czas ich rekolekcji, po których ona sama przeżyła tam 10-dniowy czas łaski.

Nasza s. Ewa Dobrzelecka miała swe rekolekcje we Vranovie. S. Alena z tamtejszej wspólnoty spędziła u nas pewien czas, a siostry: Łucja, Lenka i Hanka z Keżmarku miały rekolekcje u nas. W tym roku gościliśmy także s. Anetę z Belgii, s. M. Guadalupe z Foggii, s. Jarmiłę i obie siostry Heleny z Vranova. S. Przełożona Urszula, dwukrotnie odwiedziła wspólnotę we Vranovie, a s. Anna pomagała tamtejszym siostronom przez trzy tygodnie. W ślubach s. Ally uczestniczyły wszystkie ukraińskie siostry.

Dzielimy się także treściami, które udaje się nam wypracować czy przetłumaczyć o bł. M. Celeste. Siostry chętnie korzystają z *Zeszytów krostarozjańskich* po polsku. My cieszymy się, że wstępujące do nich dziewczęta uczą się chętnie języka polskiego. Ta możliwość porozumiewania się w słowiańskich językach przyczynia się znacząco dla budowania jedności. Dzięki skype możemy wymieniać nasze opinie i razem poszukiwać światła w ważnych dla nas kwestiach.

W sierpniu o. Piotr Chyła, dyrektor Centrum Duchowości w Rzymie, poprowadził dla naszych wspólnot **kurs duchowości redemptorystowskiej**. Uczestniczyły w nim siostry z Vranova

i Keźmarku. Siostry z Ukrainy miały taki sam kurs we Lwowie.

Kontakty z redemptorystami to ważna i piękna przestrzeń życia Ewangelią i dopełniania się w misji dla obfitego odkupienia. Na co dzień realizujemy ją z o. Andrzejem Kowalskim (Kapelanem) i z o. Bolesławem Słotą oraz modlimy się za wszystkie dzieła ewangelizacyjne podejmowane przez Redemptorystów na świecie. Na ręce o. Janusza Soka, Prowincjała, składamy podziękowanie za wszelką pomoc, duchową i materialną Prowincji i konkretnych Ojców oraz wspólnot. Dzięki Braciom klerykom niektóre uroczystości w naszej kaplicy nabierają wyjątkowego blasku. Rekolekcje wspólnotowe z patriarchą Jakubem przypomniły, że „trzeba być w więzi, aby czerpać z owoców konsekracji” (o. Mariusz Chyrowski), triduum maryjne do Matki Bożej Nieustającej Pomocy odnawiało nasz styl towarzyszenia innym ze współczuciem i czułością (o. Krzysztof Bieliński). O tym, że życie konsekrowane to miłość i macierzyństwo na lipcowym dniu skupienia mówił nam o. Dariusz Paszyński. To tylko niektóre spotkania, a jest ich wiele, w których nasi Bracia obdarowują nas bogactwem swych serc i umysłów. Radością są prymicje Braci, w tym roku o. Łukasza i o. Michała. Za codzienną pomoc, za posługę sakramentalną, za słowo i braterstwo, za dzielenie się misyjnym doświadczeniem bardzo Wam dziękujemy! Ojcu Generałowi Michaelowi Brehlowi oraz Sekretariatowi dziękujemy za wielką życzliwość i troskę o nasz Zakon.

Od 25. lat mieszkamy w Bielsku-Białej i od 25. lat w naszej kaplicy celebrowana jest Eucharystia. Choć nasza polska wspólnota rozpoczęła swą misję w Ojczyźnie trzy lata wcześniej (w Tuchowie), za ten jubileusz dziękowaliśmy, najpierw z przyjmującym nas do diecezji Biskupem seniorem Tadeuszem Rakoczym, a potem z miejscowym ks. Proboszczem Zygmuntem Siemianowskim. Ks. Bp Tadeusz sprawił nam wielką radość, obdarowując relikwiami św. Jana Pawła II, w błogosławieństwie którego rozpoczynała i rozwijała się nasza wspólnota. Teraz jest On obecny pośród nas w kropli Jego krwi.

Rekolekcje i dni skupienia świeckich są stałą częścią naszego kontemplacyjnego apostolatu. Ci, którzy pragną w ciszy i na modlitwie z nami spotkać Jezusa otrzymują miejsce i towarzyszenie siostry, jeśli go potrzebują. Dwukrotnie odbyły się rekolekcje powołaniowe, pierwsze prowadzone przez s. Agnieszkę Kot, drugie przez o. Marcina Gacka.

Rok Fatimski i zawierzenie Maryi. Naszą misję w Kościele pełniemy nieustannie z Maryją. Tak jak Jezus podarował nam Ją pod Krzyżem, jak ofiarował Jej nasz Zakon, a Ona przyjęła nas z miłością, tak my w tym roku wsłuchane w Jej prośbę i pragnienie wyrażone w Fatimie, odnowiliśmy się w przyjęciu Jej do siebie. W jedność z Ojcem Świętym Franciszkiem, z naszym polskim Episkopatem i naszą diecezją, z większą wiarą i miłością wzięliśmy w dłonie różaniec, a także dokonaliśmy zawierzenia wspólnoty i każda siebie indywidualnie, naszej Matce Maryi. Wierzmy, jak bł. M. Celeste, jak św. Alfons, że z Nią nasza modlitwa i świadectwo życia wielu doprowadzi do Jezusa.

Ubogacana codzienność. Dzięki dobroci wielu osób, które modlą się za nas, oraz tych które wspierają nas materialnie, w tym roku zostały odnowione schody wejściowe do kaplicy. Wymieniliśmy także pięć okien w pokojach, w których było najzimniej. A dzięki siostrzom z Belgii (s. Hilde i s. Aneta) oraz ks. Romanowi Trzcieskiemu mogliśmy zakupić organy. Dwie nasze siostry opanowały sztukę prowadzenia samochodu, aby móc służyć wspólnocie. S. Maria już zdała egzaminy, s. Beata jest w trakcie zdobywania tej sprawności.

Cenimy sobie bardzo wrażliwość i hojność naszych rodzin, przyjaciół z bliska i z daleka, którzy zaskakują nas swoją pamięcią, zapewnieniem o modlitwie, darami serca. Wierzmy, że Jezus, nasz Oblubieniec, wynagradza Was za każdy dobry gest i błogosławi Wam. O to Go prosimy codziennie we wspólnotowej modlitwie.

Wydarzenia bolesne w świecie i w naszej redemptorystowskiej rodzinie każdego dnia obejmujemy modlitwą. Nie omijają one także naszej wspólnoty. W tym roku oboje Rodzice s. Sylwii zakończyli swą ziemską wędrówkę. Podobnie Tata o. kapelana, Andrzeja Kowalskiego oraz siostry Marii Duchenko. Dla nich, jak i dla wielu osób powierzonych modlitwie naszej wspólnoty, wpraszamy dar Nieba i wiecznego szczęścia. Także inni członkowie naszych rodzin zmagają się z poważnymi chorobami czy innymi trudnymi doświadczeniami. Powierzamy ich waszej modlitwie. Za każdą siostrę naszego Zakonu oraz za każdego redemptorystę Warszawskiej Prowincji, których Pan wezwał do siebie, celebrowana jest w naszej kaplicy Eucharystia.

Jesteśmy Wam niezmiernie wdzięczne za **informacje o radosnych wydarzeniach w Zakonie**, o ślubach, wstąpieniach, o nadziejach i o pięknych inicjatywach. Wam wszystkim oraz członkiniom Komisji Postugi, do której należy także nasza s. Ewa Dobrzelecka, życzymy serc otwartych na działanie Ducha Świętego oraz kreatywności i odwagi bł. Marii Celeste, aby nasz Zakon i każda wspólnota tętniły życiem Trójcy i promieniowały miłością, która zdobywa serca dla Chrystusa.

Niech nadchodzący Adwent zadziwi nas wszystkich miłością Boga i ukształtuje serca na wzór Maryi, gotowej przyjąć Jezusa, takiego jaki do nas przybędzie.

Siostry redemptoryстки z Bielska-Białej